JOHANNESBRIEF

Op een ronde sokkel in Utrecht staat een schip met daarin zeven mansfiguren die over boord hangen om visnetten binnen te halen. Het beeld stelt het Bijbelverhaal van de wonderbare visvangst voor.
Kunstenaar Frans Gast (1927 - 1986)

weekend

IN DIT NUMMER O.A

De vredesduif	3
Bridging Gaps	5
Interview met Jelly Douma	6
Rode lijn bijeenkomst op 13 oktober	8
Johannesweekend	17

KERKDIENSTEN

1 november: Gerdienke Ubels
8 november: Paul van der Harst
15 november: Ruimteviering
22 november: Hannah Westerink
29 november: Hannah Westerink
6 december: Monique van Zoest

TER OVERWEGING

KEUZES MAKEN

We doen het elke dag, tientallen keren per dag. De meeste keuzes zijn klein en routineus, maar soms staan we op een kruispunt. Een moment waarop we voelen: als ik nu ja zeg, verandert er iets wezenlijks.

Op 30 augustus lazen we Lucas 5: 1-9 over de roeping van Simon Petrus, Jacobus en Johannes. Dat gaat over het maken van keuzes. Deze mannen zijn professionele vissers. Ze kennen het meer waar ze vissen op hun duimpje. Maar als Jezus bij hen komt, hebben ze een slechte nacht achter de rug. De netten zijn leeg gebleven. Ze staan op de oever hun netten te spoelen - het ritueel van een afgesloten werkdag. Ze willen naar huis, uitrusten, de teleurstelling van de lege netten van zich afschudden.

Hoe vaak blijven wij niet hangen in wat vertrouwd is, zelfs als het geen vrucht meer draagt? We houden vast aan oude patronen, veilige keuzes of bekende routines, simpelweg omdat het voorspelbaar is. Verandering schrikt af.
Het risico op mislukking op een nieuwe weg, voelt vaak groter dan de frustratie van de lege netten op de oude weg. En juist op dat moment van vermoeidheid en afronding klinkt die opmerkelijke stem van Jezus: "Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen.” Jezus vraagt Simon niet om iets te doen wat

haaks staat op wie hij is. Hij vraagt een visser om te vissen. Maar Hij vraagt hem wel om het op een andere plek en op een ander tijdstip te doen. Niet dicht bij de veilige oever, maar in het diepe. Niet volgens de regels van het verleden, maar op basis van vertrouwen in het heden.
Echt kiezen voor een nieuwe weg vraagt altijd om loslaten. Je kunt geen nieuw hoofdstuk beginnen als je het oude niet durft af te sluiten.

Simon Petrus, Jakobus en Johannes worden door Jezus geroepen om Hem te volgen. Ze hebben een wonder meegemaakt. Het wonder dat het wonder van de wonderbare visvangst is gaan heten. Bij zo'n visser zullen ze nooit honger lijden. Geplaatst in een breder kader van het nemen van risico's, het inslaan van een nieuwe weg, het loslaten van het vertrouwde, zijn er vragen die aan ieder van ons gesteld kunnen worden.

- In welk gebied van je leven - in je werk, je relaties, je geloof of je maatschappelijke inzet - word je uitgenodigd om de veilige kant te verlaten?
- Wat houdt je tegen? Is het de angst voor lege netten, of de angst dat je het niet kunt? Onthoud Jezus' antwoord aan Simon: "Wees niet bang." God vraagt geen perfectie van ons, alleen de bereidheid om te beginnen.
- Durf je te vertrouwen? Een nieuwe weg inslaan betekent niet dat je van tevoren precies weet waar je uitkomt. Het betekent simpelweg dat je de stap durft te zetten.

Mogen wij vandaag de moed vinden om de oever van het vertrouwde achter ons te laten, onze netten opnieuw uit te werpen en vol vertrouwen de weg te gaan die voor ons open ligt.

Jan Nienhuis

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

COLLECTEDOEL NOVEMBER 2026: VOOR 'GELOOF EN SAMENLEVING'

In november is de diaconale collecte bestemd voor Geloof & Samenleving, remonstrantse beweging voor maatschappelijke betrokkenheid. De diaconale tak van de landelijke Remonstranten dus.
De

beweging kiest voor drie aandachtsvelden: asiel en migratie, inclusie en diversiteit, en vrede.
Op een beleidsbijeenkomst in het voorjaar omschreven ze hun drijfveer met de woorden: het gaat om de voetsporen van Jezus. Wat betekenen die voetsporen vandaag, in een wereld die verhardt, waar asielzoekers tussen wal en schip dreigen te vallen, waar racisme onderhuids blijft doorwoekeren, waar de genocide in Palestina ons stil dreigt te maken?

Diaconaal handelen en profetisch spreken zijn twee gelijkwaardige sporen die elkaar nodig hebben. Voorzien én bestrijden. Daarbij ondersteunt Geloof & Samenleving vaak lokale Nederlandse initiatieven, zoals voor vluchtelingen - in samenwerking met COA.
G&S ondersteunt dit jaar in het bijzonder de Stichting Heilzame Verwerking Slavernijverleden. Met geschreven en gesproken woord brengt de stichting verschillende betrokkenen samen om de vraag te bespreken hoe de kerken kunnen bijdragen aan heling en herstel van wat de slavernij aan ellende heeft gebracht en nog steeds brengt.
U kunt uw bijdrage storten op bankrekeningnummer NL11 INGB 0000 1314 51 t.n.v. Diaconie DoReJo-gemeente te Amersfoort, o.v.v. Geloof en Samenleving

BERICHT VAN DE PENNINGMEESTER VAN DE DIACONIE

In de maand september collecteerden wij voor de vrede, voor PAX.
Dat doen we elk jaar omdat het doel zo enorm belangrijk is.
De situatie in de wereld stemt niet optimistisch maar juist daardoor is het volhardende werk van PAX essentieel.
Ik heb €1.236,10 overgemaakt naar PAX. Met een groet van ons allen en veel kracht en succes met het werk voor de vrede. En wij ontvingen ook al een enthousiaste groet terug en veel dank voor de donatie. Heel hartelijk dank allen!

Roland Loos, Penningmeester diaconie

DE VREDESDUIF

Het afgelopen jaar woonde de Vredesduif van de Johanneskerk bij Elisabeth Groen. In september heb ik de duif daar opgehaald (zie foto) en heeft hij/zij weer een poosje bij ons gebivakkeerd. Tijdens de vredesweek is de duif door het team van Huis Miereveld opgehaald. Hieronder stellen zij zich voor.

Karin van Dijk

De Huiskamer van Huis Miereveld is een ontmoetingsplek voor de wijken in Amersfoort Zuid, en iedereen is welkom. We zijn een vrijwilligersorganisatie met ondertussen heel veel wijk- en stadsgenoten die graag iets willen betekenen voor de bezoekers.
We organiseren veel gezamenlijke activiteiten met het doel ontmoeting tot stand te brengen, zodat mensen elkaar leren kennen. Van samen (moes)tuinieren, maaltijden eten tot filmavonden en nog veel meer. Hierdoor kan er meer verbinding ontstaan in wijk en stad en daarmee een meer vredelievende stad. Dat sluit mooi aan bij het thema waardoor we in contact kwamen met de Johanneskerk. Wij zijn aankomend jaar de hoeders van de Vredesduif.
Wij zullen goed voor hem/haar zorgen en we voegen zelfs graag nog iets toe, maar dat is nog een verrassing.

Er is een mooie overeenkomst tussen kerk en

wijkontmoetingsplekken (want er zijn er veel meer in Amersfoort). Het draait om het vormen van gemeenschap en het is fijn om beide gemeenschappen aan elkaar te kunnen verbinden met de Vredesduif. Met een sterke gemeenschap staan we samen voor vrede. Wij nodigen gemeenteleden van harte uit voor een bezoek aan de Huiskamer van Huis Miereveld. Via www.huismiereveld.nl/agenda is te zien welke activiteit wanneer is. Inschrijven voor de nieuwsbrief is ook mogelijk. Dan komt het programma in je mailbox.

Wij danken de Johanneskerk voor het nemen van het initiatief voor de reizende Vredesduif en Elisabeth Groen voor het doorgeven van de duif aan Huis Miereveld. Graag tot ziens.

Team Huiskamer.

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

De kerkenraad heeft in oktober veel onderwerpen besproken. Ik loop ze even langs.

Groene bloemen in de winter

We hebben gepraat met de Groene Johannes en de werkgroep Liturgie over het onderwerp groene bloemen in de winter. Het is in de winter moeilijker om biologisch verantwoorde bloemen te kopen. Vorig jaar is daarom gestart met een experiment, en de kerkenraad heeft nu besloten daarmee door te gaan. Dat betekent dat we het van 1 november tot 1 april anders doen met de bloemen. Op de liturgietafel staan of mooie takken of kunstbloemen in de kleur van advent of andere gemaakte bloemen. In januari en februari zijn dat gehaakte bloemen; de maakster ervan, Anita Atema, schenkt de helft van de opbrengst aan Warchild. In plaats van de bloemen uit de dienst geven we dan aan de mensen die wat aandacht nodig hebben een klein presentje of biologische bolletjes of een biologische plant. We denken dat we op deze manier een mooie liturgietafel hebben en mooie verantwoorde presentjes om weg te geven. Bij een presentje wordt altijd een kaart gevoegd. Het is fijn als zoveel mogelijk mensen de kaart tekenen. Er komt een speciaal groepje dat alles in de winter regelt, onder coördinatie van Johanneke Maris.
Voor de coördinatie van de bloemen in de rest van het jaar zoeken we een nieuwe coördinator. De kerkenraad dankt Katinka voor haar coördinerende werk de afgelopen tijd.

Reglementswijziging
Op de ledenvertoeving van 27 september hebben we de concept wijziging van het reglement besproken. Daarin stelt de kerkenraad voor om de kerkenraden van Do, Re en PKN te laten samenvallen met de gezamenlijke raad. In meerderheid leek de vergadering hier voor. De volgende stap is nu om de wijzigingen voor te leggen aan de classis van de PKN en het landelijke bestuur van de Remonstranten. Het verslag van de ledenvertoeving is inmiddels via de Johannesmail verspreid.

Het gebruik van de beamer tijdens de dienst
Op zondag 8 en 29 november, zal er verder worden geëxperimenteerd met ondersteuning van de liturgie middels beamerpresentatie. Concreet betekent dit dat de liturgie op de muur links van de preekstoel geprojecteerd wordt. Er wordt deze zondagen geen gedrukte liturgie uitgedeeld. Voor wie wil is er natuurlijk een liedboek beschikbaar.
Het uiteindelijke doel van de experimentfase is om een volledige, goed leesbare liturgie te vertonen, waardoor een gedrukte liturgie niet meer nodig is. We zijn heel blij dat Einar Folmer, Mieke Kruyt, Kees Meinema, Melanie Rietbroek en Mirjam Montsma (namens de KR) en Arianne Boon (namens de werkgroep Liturgie) aan dit experiment willen meewerken.
Na iedere proef luister de beamergroep graag naar jullie ervaringen. Op 29 november na de dienst is er een nagesprek. Alle reacties zijn welkom. Vervolgens zullen dan alle bevindingen in de kerkenraad worden geëvalueerd.

Verhuur
Jan Nienhuis regelt alles rond de verhuur van de kerkzaal en zaaltjes: contact met de huurders, afspraken maken, de kerk openen en later weer opruimen, en de rekening sturen. Dit levert elk jaar ca €17.500 op voor de kas van de Johanneskerk (los van de Boeier). Hij doet dit als vrijwilliger. De kerkenraad is geadviseerd om de kosten die gepaard gaan met de verhuur, als dit werk niet meer door een vrijwilliger gedaan zou worden, zichtbaar te maken in de begroting. Op die manier kan onderscheid gemaakt worden tussen de “bruto” en “netto” huuropbrengst. Dit om voorbereid te zijn op de toekomst als we eventueel geen vrijwilliger hiervoor zouden kunnen vinden en een betaalde kracht zouden moeten aanstellen. Niet

dat Jan overigens op korte termijn van plan is te stoppen met zijn werk. De kerkenraad zal in 2026 de maximale vrijwilligersvergoeding (fiscaal onbelast) van €2200 aan Jan Nienhuis betalen. Hij is voornemens dit bedrag te schenken aan de Johanneskerk, dus deze regeling is alleen boekhoudkundig. We kunnen niet genoeg benadrukken hoe fijn het is dat Jan dit werk voor de kerk doet!
Vanaf 11 oktober wordt de singelzaal op zondagmiddag aan de Apostolic Church International in Netherlands (ACIFN), een evangelische migrantenkerk, verhuurd. Het is fijn dat we deze migrantenkerk kunnen helpen. Het zal wel soms enige aanpassing van ons vragen omdat we elkaar na de dienst tegen kunnen komen, als een activiteit van ons uitloopt. Na drie maanden zullen we deze verhuur evalueren.

Nascholing
Onze predikant is begonnen met de nascholing voor nieuwe predikanten. Deze vindt periodiek plaats gedurende een jaar.

Contactleden
De kerkenraad heeft gepraat over het systeem van de contactleden. Er zijn veel gemeenteleden die nog geen contactlid hebben. De kerkenraad vindt het moeilijk om in deze behoefte te voorzien door voldoende contactleden te hebben. Op 16 november om 15 uur is er een bijeenkomst in de kerk voor alle contactleden om over het systeem te praten. Is dit systeem in de toekomst nog houdbaar? Mensen die overdag niet kunnen, kunnen zich melden voor een avondbijeenkomst. Mogelijk is die op 1 december.

Archief
Hans Wildschut heeft zijn bezigheden voor het archief beëindigd. We zoeken nog naar een opvolger, en willen ook vanaf deze plaats Hans bedanken voor zijn jarenlange inzet.

Wil je iets zeggen of vragen over het werk van de kerkenraad? Bel, mail of app met de secretaris Laura van Rossum du Chattel, secretaris@johanneskerk.nl, 06 1587 5667.

BRIDGING GAPS

De Bijbel staat vol verhalen van mensen die op reis zijn. We weten dat de Apostelen lange reizen maakten om Christelijke gemeenten in het Middellandse Zeegebied op te zoeken. In de vorige eeuw gingen zendelingen en missionarissen naar verre landen om het evangelie te verkondigen. In de vorige eeuw zijn veel Nederlandse gemeenten en parochies betrokken geweest bij bezoeken aan kerkelijke gemeenten in de DDR en in andere landen in Oost-Europa die leden onder het communistisch regiem. Die bezoeken zijn destijds zeer op prijs gesteld en hebben ook geleid tot blijvende contacten op persoonlijk niveau. Reizen en ontmoeten is een goede christelijke bezigheid.
In het weekend van 10 en 11 oktober heeft de Johanneskerk twee jonge predikanten in opleiding ontvangen die deelnamen aan het programma Bridging Gaps, dat door de VU wordt georganiseerd. De ene kwam uit Zuid- Afrika en de andere uit Ambon. In het kader van hun verblijf in Nederland wordt van hen verwacht dat zij ook Nederlandse gemeenten bezoeken. De

Johanneskerk heeft vroeger ook meegewerkt aan Bridging Gaps en de kerkenraad vond het vanzelfsprekend om weer mee te doen.

Op zondag 11 oktober hadden we een Taizé-dienst en een avondmaal. Bovendien was het coming-out zondag en hing er een

regenboogvlag aan de gevel. Dat is natuurlijk allemaal uitzonderlijk maar eigenlijk kwam het heel goed uit, omdat we veel liederen uit Taizé in het Engels hebben gezongen en er deze keer geen overweging werd gehouden. Een avondmaal is te begrijpen zonder de Nederlandse woorden te kennen. De dienst was dus goed te volgen voor onze buitenlandse gasten.

De beste gesprekken hebben we gevoerd tijdens het avondeten en de lunch, beide in de kerk. Ze waren onder de indruk van het feit dat er drie denominaties in de Johanneskerk samengaan. Dat zou in hun eigen landen heel moeilijk zijn. Nu is onze situatie in Nederland overigens ook tamelijk uitzonderlijk. De regenboogvlag en de coming-out zondag vonden ze moedig van ons en dat zouden ze wel willen in hun eigen gemeenten in Ambon en Zuid-Afrika, maar ze zouden het niet durven. Beiden vertelden dat ze in hun eigen land veel last hadden van door de Amerikanen gesteunde Evangelical churches, die een conservatieve moraal prediken en oproepen om inzake Gaza Israël te steunen. Welnu die stromingen zijn er in Nederland ook.

Interessant waren de onderwerpen die ze in Nederland bestudeerden. De predikant in opleiding uit Ambon was bezig met traumaverwerking van gemeenschappen. In het licht van de geschiedenis van Ambon en de moordpartijen van het regiem Soeharto is dat goed te begrijpen. De student uit Zuid-Afrika was bezig met mannelijkheid. Een beladen onderwerp in Zuid-Afrika waar veel geweld tegen vrouwen en migranten plaats vindt.

Al met al een waardevol bezoek, waar we de volgende keer de gemeente actiever bij willen betrekken.

Arriën Kruy

INTERVIEW MET JELLY DOUMA

Jelly Douma staat voor de deur, met een zonnige lach en een pakje van bakpapier met strik eromheen. Het blijken heerlijke bitterkoekjes te zijn, vers gebakken.

Veel mensen zullen Jelly kennen van de ruimtevieringen. Hoewel…ze geeft gelijk aan dat ze niet graag op de voorgrond treedt. Meestal vinden we haar achter een paal, tussen koorleden of nog anders onzichtbaar. Wel is ze heel vaak te hóren in de vieringen. Jelly maakt de vieringen speciaal met haar gitaar, trommel, dwarsfluit, als ook met haar zang in bijvoorbeeld de Kerstcantorij. Muziek is haar grote liefde en het lijkt of ze met muziek alle kanten op kan.
Jelly is in 1968 geboren in Abcoude, onder de rook van Amsterdam. Zij moest al heel jong haar vader missen, maar haar moeder heeft Jelly en haar twee broers zo opgevoed dat het kunstzinnige van haar vader een grote plek hield in het gezin. Voor Jelly betekende muziek een uitlaatklep en een mogelijkheid haar creativiteit te ontwikkelen. Begonnen met blokfluitspelen, leerde ze door de jaren heen ook gitaar, piano en ritme-instrumenten bespelen. Ook haar eigen stem leerde ze gebruiken, solo en in koorverband.
Het gezin kerkte in de Gereformeerde kerk en Jelly was als kind al diep onder de indruk van het orgel. Zingen in diverse kerkkoren, ook die van andere kerken, leek een logisch gevolg. In die tijd is langzaam

maar zeker haar verbondenheid met de oecumene ontstaan en ook de liturgie is voor haar steeds belangrijker geworden: de eeuwenoude traditie, de voorspelbaarheid en het spelen met die gegevens zoals de Ruimteviering dat voorstaat.
Het leek een vanzelfsprekende stap dat Jelly na de middelbare school 'iets met muziek' zou gaan doen. Het werd muziektherapie op de Jelburg in Baarn. Ze was daar als een vis in het water en na een stage bij Stichting Philadelphia, is ze daar gaan werken als vaktherapeut muziek.
En dat is nu 37 jaar geleden! Nog steeds vertelt ze met groot enthousiasme en betrokkenheid over haar werk met de cliënten en begeleiders. Over individuele trajecten met mensen, soms met moeilijk verstaanbaar gedrag of afhankelijk van intensieve zorg, maar ook over groepswerk met meerdere cliënten samen.
In die jaren heeft ze zich ook gespecialiseerd in verlies en rouw, zowel bij cliënten als ook bij begeleiders. Afscheid nemen is een belangrijk thema, dat speelt op heel veel terreinen in ieders leven. Ze praat daarbij niet graag over rouw'verwerking' want zo zegt ze: '*Afval verwerk je en rouw verweef je'.*

Tijdens haar studie woonde Jelly in Amersfoort en daarna korte tijd in Harderwijk. In 2002 leerde ze Martin kennen en kregen ze twee kinderen, Eva en Rick.
Na fijne jaren in het Soesterkwartier is het gezin vorig jaar verhuisd naar een mooi huis in Kattenbroek met een grotere keuken waarin Jelly zich helemaal kan uitleven.

Voor Jelly was het vanzelfsprekend dat zij, waar zij ook woonde, op zoek ging naar een kerk, een plek van bezinning, van samen met anderen, van muziek. In Amersfoort heeft ze die plek lang geleden gevonden bij de Ruimtevieringen in de Aegtenkapel. Toen de Aegtenkapel niet meer beschikbaar was, was Jelly blij en verrast dat de Johanneskerk hen zo welkom heette. Het samengaan was begonnen en Jelly voelt zich steeds meer thuis bij de huidige vorm. Ze zit sinds vorig jaar zelf in de coördinatiegroep van de Ruimteviering. Ook vindt ze de voorbereidingsbijeenkomsten voor de vieringen, samen met mensen uit de Johanneskerk, heel inspirerend.

Met een bijna fulltime baan, een gezin met jong volwassen kinderen, onderdeel zijn van de coördinatiegroep van de Ruimteviering zal er waarschijnlijk niet veel tijd over zijn voor hobby's en andere activiteiten……?
Nou, dat klopt helemaal niet en lachend noemt Jelly wat ze nog meer doet: veel met muziek, bakken en koken, lezen, e-gym, kaarten maken en niet te vergeten wandelen met Suus, hun labrador!
Daarnaast vraagt, wat haar moeder haar heeft voorgeleefd, soms ook de nodige tijd: '*dienstbaar zijn en ja-zeggen als je iets voor anderen kunt betekenen'.* Ze vindt dat vanzelfsprekend en doet het graag.

En dan stapt Jelly weer vrolijk op de fiets, regenjas aan want *'ik fiets nog even langs de kunstmarkt bij de Nieuwe Stad'*. Hopelijk was daar ook binnen iets te doen….. vijf minuten na haar vertrek barst de regen los.

Wat een mooi inkijkje heb je ons gegeven in jouw boeiende, muzikale en dienstbare leven, dank je wel daarvoor!

Trudy Leeuwendal

RODE LIJN BIJEENKOMST

Op dinsdag 13 oktober was er in onze kerk een avond over Israël en Palestina. Wat vinden wij en wat vindt de PKN? Het doel van deze bijeenkomst is om met elkaar van gedachten te wisselen

Pieter Dronkers

De avond werd voorgezeten door Desiree Berendsen en werd ingeleid door Pieter Dronkers. Pieter leidde ook het gesprek. Pieter is werkzaam als docent en onderzoeker, was Remonstrants predikant in Utrecht, heeft in Israël gewoond en gewerkt, en was bij PAX projectleider Palestina en Israël. Hij heeft het boek geschreven: *De stille strijd om Jeruzalem* . Hierin schrijft hij over het verzet van Palestijnen en Joodse Israëli's tegen de Israëlische bezettings- en kolonisatiepolitiek in en om Oost-Jeruzalem.

De avond werd begonnen met vijf persoonlijke verhalen van gemeenteleden. Deze staan hieronder vermeld. Ze zijn ingekort voor de Johannesbrief, waarmee we de oorspronkelijke inleidingen onvoldoende recht doen. Wil je er meer van weten, spreek de inleiders dan een keer aan.

Na de verhalen was er een onderling gesprek.

Carla Freriks:

In 1975 ging ik voor een jaar naar Israël om daar epidemiologie te gaan studeren. Ik kon naast de studie wat extra dingetjes doen en leerde zo het land en de bevolking goed kennen. Wat mij opviel was de enorme diversiteit onder de Joden. Zij waren zowel seculier als praktiserend gelovig, beschouwden Israël als een gewone staat of zagen het als de verwezenlijking van het land Gods, of ze erkenden de staat helemaal zoals de zeer orthodoxe Joden.
Ik bleef ambivalent kritisch tot de inval van Hamas met verschrikkelijke gevolgen op 7 oktober 2023. Wat een verschrikkelijk drama! Maar de reactie erop vond ik buitenproportioneel. Burgers die massaal gedood werden, ziekenhuizen platgebombardeerd, het onthouden van voedsel en medicijnen. Het maakte dat ik de staat Israël verafschuwde. Het maakte voor mij dat ik vond dat de kerken zich hiertegen moesten verzetten. Ik verwachtte een uitspraak van de PKN. Drie keer stond ik in een rode jurk voor het PKN gebouw en ik besloot mijn lidmaatschap van de Hervormde kerk (en dus PKN) op te zeggen en Remonstrants te worden. Ik had me in die stroming verdiept en kon me er goed in vinden. Alleen nog even die brief schrijven over het einde van mijn lidmaatschap ..... maar dat deed ik niet.
Ik besefte hoe verknocht ik was aan de vrijzinnige traditie. Ik besloot 'binnenboord' te blijven maar wel een lastige tante te worden. Dat wil zeggen: de ontwikkelingen kritisch volgen en waar mogelijk steun betuigen aan organisaties die binnen Israel anders willen. Zoals Tent of Nations, soldaten die zich kritisch uitlaten over het leger, een film als Naza, het schrijven van Martine van den Berg, een ander Joods geluid etc. En hopen dat de zachte krachten zullen winnen in het eind dat nog heel ver kan zijn.

Gerard Rosbergen:

Wil ik nog wel lid blijven van een kerk die:
- de staat Israël en het volk Israël gelijkschakelt, en daarom aarzelt het geweld in Gaza te veroordelen

- die geen oog heeft voor het leed van de onderdrukten, zoals de Palestijnen, in Israël, Gaza en de bezette gebieden.
- die geen steun biedt aan medechristenen in Israël en de bezette gebieden.

Mijn conclusie is dat de kerk zou moeten spreken van solidariteit met het volk Israël, en zij zou het geweld in de staat Israël moeten veroordelen.

Hannah Westerink:

Hoe verhouden we ons als Johanneskerk tot de PKN wat betreft hun positie ten aanzien van Israël-Palestina?
Dan is eerst de vraag – hoe verhoud ík mij tot die PKN? Meerdere keren heb ik inmiddels voor het PKN-gebouw gestaan, en daar, met anderen, een Rode Lijn georganiseerd. Voor het gebouw van m'n werkgever, voor het kerkgenootschap waar ik sinds mijn geboorte lid van ben. Ik deed dat omdat het gaat over onze collectieve menselijkheid, omdat het daar óók gaat over mijn menselijkheid.
Ik zie een PKN die terwijl de genocide op de Palestijnen doorgaat, over 'beide zijden' blijft spreken en zo morele helderheid ontwijkt. Een PKN die weigert om écht partij te kiezen voor de slachtoffers. Maar wat betekent dan je roeping om solidair te zijn met hen die lijden onder onrecht, verdrukking en geweld nog?

Solidair zijn heeft voor mij alles van doen met de kerstpreek van Munther Isaac in Bethlehem in 2023: 'Christ under the rubble, Christus onder het puin'. Munther zei: "Christus ligt onder het puin in Gaza. Dít is de incarnatie, dít de menswording van God – rommelig, bloederig, en armoedig. En Christus die met ons is op precies díe manier."

Munther Isaac houdt het Westen een spiegel voor; hoe het in godsnaam kan
dat kennelijk het ene leven, het ene lichaam, meer waard is dan het andere. En hoe het goedgepraat wordt met theologie, met een theologie van Macht.
En hij spreekt, ook rechtstreeks tot de PKN;
We roepen niet op tot dialoog, we roepen op tot berouw. Dit gaat over onze collectieve menselijkheid.

Alke Liebich:

Twintig jaar geleden heeft de Lutherse bisschop Younan de kerken wereldwijd gevraagd om medeleven. Sindsdien bestaat het programma Ecumenical Accompniment Palestine and Israel, dat uitgaat van de wereldraad van kerken. Bisschop Younan legde daarbij uit: het gaat om 'accompaniment'. Een compagnon, een kumpaan, is iemand met wei je je brood deelt. Het woord komt van cum panis, met brood. Sindsdien bestaat dit programma bijna onafgebroken. Je zou denken dat kerken solidair zijn. Helaas is dat maar zeer beperkt. Er is nog steeds geen erkenning van het onrecht.
Christenen worden net zo bedreigd met onteigening en verdrijving als alle andere Palestijnen, er is geen verschil. Maar toen ik vorig jaar bij het Europees parlement op lobbybezoek was met andere door EAPPI uitgezondenen, hebben we open oren gevonden voor bedreigde christenen. Met pasen 2025 was de toegang tot de Grafkerk in Jerusalem, belangrijkste kerk voor alle christenen in de omgeving, moeilijk toegankelijk voor gelovigen. Zelfs de pauselijke nuntius werd door dranghekken en militairen tegengehouden. Deze verhalen van bedreigde christenen werden zelfs door conservatieve Leden van het EP hoofdschuddend aangehoord. Maar het was pijnlijk te ervaren dat het lot van andere Palestijnen op weinig belangstelling kon rekenen. Om het onrecht aan Palestijnen onder de aandacht te brengen, moet je soms een noodgreep toepassen. Maar het voelde wrang.
Palestijnse christenen hebben relatief iets meer contacten in het buitenland en zijn redelijk hoog opgeleid. Daardoor hebben zij meer kansen om het land te verlaten. Dat gebeurt dan ook veelvuldig, en dat bedreigt het voortbestaan van vele christelijke gemeenschappen. Nieuwe Israëlische nederzettingen zijn gepland, die de Palestijnse christelijke gemeenschap als het ware opsluiten.

Toch een reden om speciaal aandacht voor hen te hebben. Des te pijnlijker dat kerken hier niet thuis geven.

Theo Post:

In 2025 heb ik twee keer deelgenomen aan een zogenaamde rode lijn demonstratie bij het dienstencentrum van de PKN in Utrecht. Beide keren kwamen de vertegenwoordigers van de demonstranten - na urenlange gesprekken met het moderamen - met een korte verklaring in de trant van: "We hebben een goed gesprek gehad dat zal worden wordt voortgezet, er is geluisterd naar en er is begrip voor onze standpunten." Na de tweede demonstratie heb ik de volgende conclusie getrokken: De PKN zal het bewaren van de eenheid laten prevaleren boven het innemen en uitdragen van een standpunt dat onwelgevallig is voor de behoudende vleugel in de kerk. Ik heb ter plekke besloten dat ik me niet meer thuis voel in deze kerkelijke organisatie waarvan de leiding willens en wetens in strijd handelt met eerder geformuleerde uitgangspunten (de drie zogenaamde roepingen). De volgende dag heb ik lidmaatschap van de PKN opgezegd en mij gemeld bij de Remonstranten die mij warm welkom heetten.

WERELD (ingestuurd door Hans Wilschut)

We weten ’t allemaal, ’t is er een bende
‘t is er te eng, en te vijandig, en te vol
het is in hoofdzaak grote rotzooi en ellende
op onze groene, blauwe, grijze, grauwe bol

’t is haat en nijd, elkaar de pas afsnijden
en door de steden raast een ‘rücksichtslos’ geweld
maar of we vloeken, vechten, vallen, lachen, lijden
er staan weer altijd boterbloemen in het veld

er zijn nog immer die momenten van vervoering
al lijkt dat bolletje ook nóg zo negatief
tussen de puinhoop schemert altijd de ontroering
van mensen die nog zachtjes zeggen: ‘k heb je lief

Toon Hermans
(uit de bundel Fluiten naar de overkant)

Ruimteviering

Dit seizoen 2026-2027 staan de deugden centraal. Steeds bereidt een groep dat voor. Een coördinator zorgt ervoor dat alles rond voorbereiding en viering loopt. Na afloop stellen we de coördinator de vraag: terugkijkend op de voorbereiding en de viering, wat kwam ervan terecht?

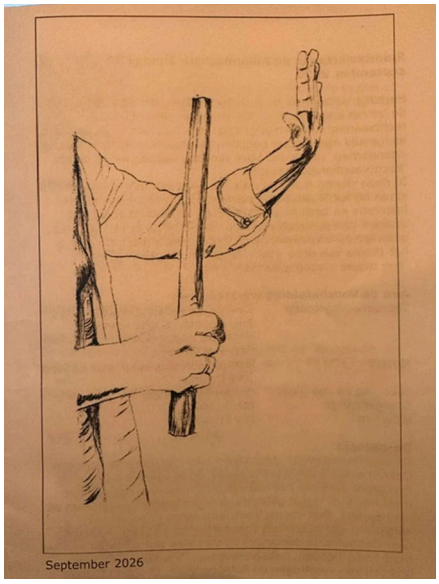

Rechtvaardigheid op zondag 20 september

Op deze zondag was de eerste Ruimteviering. We laten ons dit seizoen leiden door de deugden, waarbij we er niet alleen over willen denken, maar de deugden ook willen ervaren. Daarom maakten we in deze viering over rechtvaardigheid als het ware een beweging van onrecht naar recht. Van het kyrië naar bijbelse bezinning tot dromen over een rechtvaardige wereld en samen breken en delen in de tafelviering.

Die beweging was ook zichtbaar in de aankleding van de kerkruimte: op de grond lag bonenloof. Want, zo zei Elly die het bedacht, we zijn vaak in de bonen als het gaat om recht. Chaos, een wirwar. Maar toch dromen van we van recht, en zijn er hoopvolle tekens, vandaar de gekleurde bloemetjes temidden van het verdorde loof.

Een prachtige tekst van Martha Gellhorn over de estafette van gerechtigheid inspireerde Nineke tot de voorplaat: *Er is nooit een tekort aan onrecht, en het zou onbestreden blijven, indien er geen gewetensvolle mensen waren die zeiden: 'niet als ik er een stokje voor kan steken.'* In de overdenking noemde Desiree de mensen die zich sterk maken voor Oekraïne en de Tent of Nations. Juist iets doen tegen

onrecht maakt je hart minder onrustig. Al is onrust niet verkeerd, sterker nog, we zongen: ‘Maak ons hart onrustig, God, steek in ons uw woede aan, laat ons dwaas en koppig zijn.’ En zo gingen we de Vredesweek in, waar het thema was: ‘Niets doen is geen optie’.
In deze dienst werd gecollecteerd voor de actie Amersfoort voor Oekraïne

Deze collecte heeft 517 euro opgebracht.

DE DOOP

In augustus kwam in de dienst van Jan Nienhuis het onderwerp dopen aan de orde. Naar aanleiding daarvan kregen we van Guus Leguijt de volgende reactie.

Ik had een Doopsgezinde moeder en Nederlands Hervormde vader, met de kinderbijbel aan tafel, vrijzinnige zondagsschool en catechisatie van beide richtingen. Beide heel boeiend. Ik koos ervoor verder te gaan met de doopsgezinde jeugdgroep. Het zat misschien wel in mijn genen, mijn betovergrootvader was Diaken der Doopsgezinde gemeente in Koog aan de Zaan.
Het pacifistische, de volwassendoop en zelf geschreven belijdenis passen bij mij. Dat is onbewust nog versterkt denk ik door de trauma's, die ik in mijn vroegste jaren tijdens de bezetting opliep.

Ik ben tijdens mijn opleiding in Amersfoort gedoopt door ds. Annetje Luyt. Met zes jongeren, doopwater uit een theekopje - het zilveren schaaltje was vergeten. Het gesprek met de kerkenraad over mijn belijdenis was interessant. Het uitspreken in de dienst vond ik belangrijk, ik wilde vertellen waar ik voor stond om deel te worden van de Gemeente. Ik vond het wel spannend.
Toen de doop als bezegeling en daarna hoorde ik erbij.

Op zich veranderde dat niets in mijn dagelijks leven, ik probeerde altijd te leven zoals ik beleed.
Ik werkte daarna landelijk en in Amsterdam voor het Doopsgezind jeugdwerk. Ik heb bij mijn aanstelling gezegd dat ik geen "zieltjes" ging winnen. Ieder is vrij om te kiezen. Dat vind ik in de Johanneskerk belangrijk, samenleven met andersdenkenden. Ik vind dat leerzaam. Ik heb weinig met rituelen, dan verplaats ik me in vormen, die ik niet nodig heb. Een kale kerk breng me tot rust en inkeer, zeker in gezamenlijkheid. Ons Kruis spreekt mij erg aan, zo diep en wijd als het voor mij, de Weg van Jezus toont. De kaars, levend Licht, tilt me op.

Guus Leguijt

SAMEN ETEN VERBINDT

Onder dat motto worden door mensen van de stichting Secu en de Johanneskerk maaltijden georganiseerd. De stichting Secu verzorgt een Iftarmaaltijd. Daarmee wordt het vasten van de Ramadan verbroken. Bij de Johanneskerk wordt de maaltijd niet tijdens de Ramadan bereid en wordt het een vredesmaaltijd genoemd. Op 26 september werd een vredesmaaltijd bereid aan het eind van de vredesweek. De gerechten werden door de deelnemers bereid en waren overheerlijk.

Voorafgaand wordt een stuk uit de Koran en uit de Bijbel gelezen. Beide stukken gaan over vrede.
Na een kom bijzondere tomatensoep, waarvan Einar ons het geheim onthulde, was er een keur aan salades en hartige taarten. Tijdens de maaltijd was er genoeg gesprekstof, de mogelijke gespreksonderwerpen die op kaartjes stonden, waren nauwelijks nodig.
Na een heerlijk toetje werd de maaltijd besloten. Corrie Borgers las nog een gedicht voor en voor de liefhebbers was er koffie of thee.

Zelf voelde ik tijdens de maaltijd een gevoel van verbondenheid. Een prachtig tegengif tegen al die (soms gewelddadige) anti-AZC demonstraties. Wat zou het mooi zijn als deze maaltijden op meer plaatsen

georganiseerd worden. Dat het de politie verboden wordt om deze maaltijden te organiseren is voor mij dan ook onbegrijpelijk. Voor de politie was deze maaltijd juist een goede gelegenheid om met bewoners in de buurt in contact te komen. Laten wij in ieder geval doorgaan met deze prachtige maaltijden die ons dichter bij Turkse nieuwkomers brengen.
Alle lof voor de organisatoren die een perfect verlopende maaltijd tot stand brachten.

Carla Frederiks

ACTIVITEITEN

JOHANNESMAALTIJD

In november is er weer een Johannesmaaltijd. Dit is een goede gelegenheid om mensen te ontmoeten, leuk voor nieuwe leden en belangstellenden!

Wanneer? **Woensdag 4 november**.
Hoe laat? Inloop met een glaasje vanaf 18.00 uur.
De maaltijd begint om 18.30 uur.
Voor wie? Voor alle gemeenteleden en vrienden, ongeacht leeftijd. Gasten welkom!
Kosten? Vrijwillige bijdrage, richtprijs € 5
Opgeven voor de maaltijd kan tot één dag van tevoren.
Dit kan telefonisch bij Corrie Borgers-Bos (06-40399464) of per e-mail aan johannesmaaltijd@hotmail.com
Welkom!

THEOLOGIE, JE KUNT ER ZIN IN HEBBEN

Negen mensen zaten er rond de tafel in de Predikantskamer. De uitnodiging van Daan Gutter en Harm Dane onder het kopje "Theologie, je moet er zin in hebben" vond respons.
Een eerste poging voor een meer gerichte theologische verdieping/doordenking met elkaar. Zomaar een paar gemeenteleden met enige interesse in theologie, bij elkaar gekomen om van gedachten te wisselen over theologie die schuilgaat achter geloven binnen de gemeente. Geen zware theoretische verhandelingen, maar op de man/vrouw af: Wie of wat typeert jouw geloven? Hoe is dat zo gekomen? Zijn er kernbegrippen of basisnoties? Wie of wat heeft je gevormd?

We gaan het gewoon nog eens doen.
Wie van de Johannesgemeente getriggerd wordt door dergelijke vragen is van harte uitgenodigd in de Johanneskerk op: **donderdag 26 november om half acht in de Johanneskerk**.
Daan verzorgt dit keer de aftrap, Harm leidt het gesprek. Rond negen uur sluiten we af met een bescheiden borrel. Opgave is niet nodig.

REMONSTRANTEN AMERSFOORT

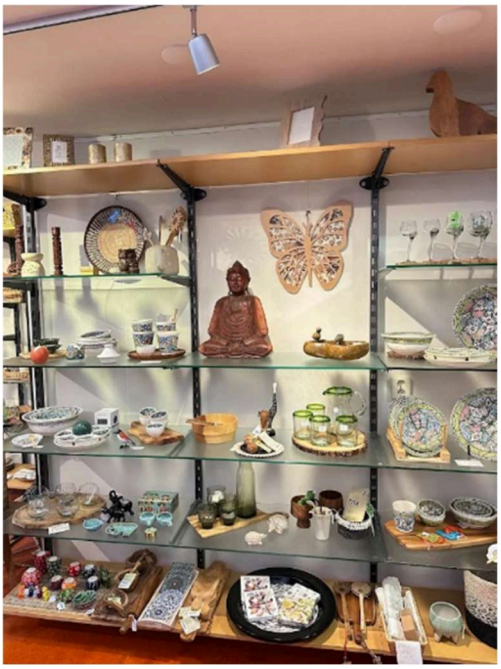
Dit najaar is er weer een ontmoetingsavond voor alle Remonstrantse leden, vrienden en belangstellenden in de Johanneskerk. Het doel is kennismaking met nieuwe leden/vrienden, ontmoeting en informatie-uitwisseling over wat voor Remonstranten relevant kan zijn. Ook kunnen er vragen worden gesteld en kunnen actuele onderwerpen worden besproken.
Onze Remonstrantse kerkenraadsleden zullen aanwezig zijn, Mirjam Montsma en Arriën Kruyt, evenals onze afgevaardigde naar de landelijke Remonstranten Kees Meinema.
Allen welkom voor een bijeenkomst in informele sfeer: **DONDERDAG 26 november, Johanneskerk**
Koffie/thee 19.45 uur; start 20.00 uur.
Vervoer kan worden geregeld; contactpersoon Tineke Boudestein (06 10531458)

HUISSAMENKOMST

De volgende huissamenkomst is op **woensdagmorgen 18 november om 10.30 uur** bij Peter van Dijk, Walstro 72 in Leusden. We gaan praten over de overweging van Jan Nienhuis, voor in deze Johannesbrief.

WERELDWINKEL

Op **zondag 29 november** komt de Wereldwinkel in de Johanneskerk.

Zij hebben opnieuw een verrassend aanbod van originele fairtrade cadeaus uit Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Maar je kunt er ook terecht voor fairtrade koffie, thee, chocola en diverse cadeaupakketten. De mooie en unieke producten zijn authentiek en op ambachtelijke wijze gemaakt, maar hebben meestal een hedendaags tintje.

Cadeaus van de Wereldwinkel vertellen hun eigen verhaal: hoe ze soms met weinig middelen zijn gemaakt, of hoe de makers met de verkoop ervan hun bedrijf hebben opgebouwd.
Eén ding is zeker: voor Wereldwinkel producten is een eerlijke prijs betaald, waardoor de producenten een beter leven en toekomst krijgen.

MAATJEFOORT: *nieuw initiatief in Randenbroek*

Soms maakt iets kleins een wereld van verschil. Een wandeling, een kop koffie of gewoon een goed gesprek. Maatjefoort brengt mensen in Amersfoort met elkaar in contact, van mens tot mens. Juist voor mensen met een psychische kwetsbaarheid, of een verleden met detentie of verslaving, kan die aandacht het verschil maken. Niet omdat daarmee alles meteen opgelost is, maar omdat niemand het alleen hoeft te doen. In Randenbroek is daarom ‘Maatjefoort’ gestart. Voor iedereen die gelooft in een stad waarin mensen naar elkaar omkijken.

Heb je belangstelling om je als maatje in te zetten? Neem dan contact op met: Wijkcentrum Het Klokhuis, Weberstraat 2, 3816 VC Amersfoort, Telefoon nummer: 033-7430171, www.klokhuisamersfoort.nl

KUNST BIJ JOHANNESWEEKEND

'Ik weet nooit waar ik uitkom'
Tijdens het Johannesweekend (23 en 24 januari) zullen we zoals gebruikelijk met elkaar in de grote kring de zaterdagavond doorbrengen. Ditmaal aan de hand van kunst. De Amersfoortse kunstenares Anna Skubisz neemt het leeuwendeel van het programma op zich, Anneke Boswinkel neemt de aftrap.
Het thema van het weekend 'Als alles anders was' vraagt er om met kunstenaars in gesprek te gaan. Al hun werk is een poging de gegeven afstand tussen het eigen zijn en Het Zijn te weerspiegelen.
In Kade was er kortgeleden een tentoonstelling waarin het zeer diverse werk van een tiental kunstenaars werd getoond onder de titel 'Mundo magico'. Werelden werden getoond, groots, vreemd, of klein en heel gewoon. Maar steeds een andere wereld, waarin het 'anders' werd weergegeven. Anneke Boswinkel was suppoost bij die expositie en zij neemt ons op die zaterdagavond als opmaat mee met haar kijkervaring aldaar.
Daarna neemt Anna ons bij de hand. In haar werk toont ze ons een wereld met wezens, levensechte dieren, mensachtigen met frêle vleugels, zwevende gestalten. Soms heeft het ontstaan van een werk een heel lange aanloop. De eigen biografie vormt dan de bron van een lang proces van aanvoelen en gaandeweg uitbeelden. Een wereld van binnen krijgt vorm.
Aan de hand van enkele stukken van haar werk (ter plaatse aanwezig) gaan we met elkaar in gesprek. Wie daarbij al kleiend vorm wil geven aan wat er is ervaren: ga je gang. Anna verhaalt daarbij hoe bij haar vormgeven, het uitdrukken in een ding een noodzakelijke en vanzelfsprekende beweging is.
Kom binnen in een wonderwereld van kunst en van jezelf.
Paul, Karin, Laura

Anna in haar atelier

Chronos and the Sands of Impermanence (2025) van de kunstenaar ***Vojtěch Kovařík;*** **dit schilderij hing op de tentoonstelling in Kade**

Johannesweekend 23 en 24 januari 2027 in het Nivon-huis in Hall bij Eerbeek.
Je kan je alvast opgeven: Laura, secretaris@johanneskerk.nl, 06 1587 5667

JOHANNESWEEKEND

Verschillende mensen zijn al begonnen met het maken van gekleurde koorden voor op het Johannesweekend. Wil jij ook een paar koorden maken voor het "vliegengordijn" om in een andere wereld te komen? Graag. Het mag van ieder materiaal zijn en in iedere kleur. Je kan haken, punniken, knopen, twijnen of wat dan ook. De lengte is twee meter. Mocht je niet iets kunnen maken, maar heb je wel nog wol of touw liggen, zou je dat dan willen meenemen naar de kerk? Dan kan een ander er mee aan de slag. Als ik het even moet ophalen, laat het weten!

Laura van Rossum du Chattel, 06 1587 5667

AS I LEFT MY FATHER'S HOUSE

Op 17 oktober werd in de Johanneskerk de voorstelling As I left my father's house opgevoerd; een theatrale reis langs waargebeurde verhalen van mensen die huis en haard moesten achterlaten, verteld door acteurs en muzikanten die zelf een vluchtelingenachtergrond hebben. We zagen en hoorden monologen, livemuziek en poëtische teksten en kregen daardoor enigszins een beeld van complexe thema's van ontheemding, identiteit, en het doorgeven van verhalen aan de volgende generatie. Na de voorstelling was er een nagesprek. Er waren ca 70 aanwezigen.

In de voorbereiding van deze voorstelling is een projectgroep ontstaan in Amersfoort, met mensen en organisaties die allemaal op de een of andere manier betrokken zijn bij het vluchtelingenthema. Vanuit de Johanneskerk zijn dat Corrie Hoekstra, Elise Folmer, Hugo Kruyt en Hannah Westerink.

JOHANNES IN NIJKLEASTER

NIJKLEASTER is een eigentijds protestants klooster in Friesland.. Voor de derde keer ging een afvaardiging, dit keer van negen leden, van onze Johanneskerk in oktober daar naar toe. Doel was bezinning, vertraging en rust vinden. Maar ook ontmoeting en in meer of mindere mate verdieping. Bij deze verwachtingen was er een verschil tussen de werkenden en de gepensioneerden. We werden met grote gastvrijheid ontvangen en de accommodatie was prettig comfortabel. Wie wilde kon zaterdagochtend bijdragen met fysieke arbeid; door enkelen werd fanatiek meegewerkt aan het opruimen van riet uit de slootkanten. Zaterdagmiddag was er een kleasterkuier, een wandeling door het mooie Friese land waarin stilte, bezinning en verbinding de leidraad waren.

Er waren ochtend, middag- en avonddiensten met spirituele teksten met ruimte voor meditatie. Hierbij vormde de Friese taal meer een verwondering dan een belemmering. In de vroege ochtend maakten we in de Friese morgenlucht ons lichaam wakker met oefeningen waarna we onze geest de kans gaven om in 20 minuten stilte wakker te worden als begin van de nieuwe dag. Zondagochtend bezochten we de kerkdienst in Jorwerd, waarmee deze kloostergemeenschap een directe verbondenheid heeft. Ieder ontving op zijn eigen wijze inspiratie en met elkaar waren we dankbaar voor deze spiritueel inspirerende dagen en we namen ons voor volgend jaar weer te gaan.

Namens Esther, Peter, Karin, Elise, Corrie, Roland, Jeanne en Hugo,
Tineke

MUTATIES

Dhr. H.W. Kruyt en mevr. A. Kruyt-Horlings: adres gewijzigd
Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK
Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).
Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.
Beheercoördinator: J. Nienhuis
Website: www.johanneskerk.nl
Beheer website: K. Meinema

PASTORAAT
PREDIKANT
Mw. Ds. H. Westerink

SECRETARIAAT KERKENRAAD
Mw L. van Rossum du Chattel

JEUGD- EN JONGERENWERK
Supertwien: Elise Folmer
Kinderkring: Geertrui Meinema

ORGANIST
mw. Susan Bloomfield

PENNINGMEESTER
Penningmeester Stichting Johanneskerk
Dhr. Arriën Kruyt penningmeester@johanneskerk.nl
IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

VERHUUR
Coördinator Jan Nienhuis, mail
verhuurjohanneskerkamersfoort@gmail.com

DIACONIE
Contactpersonen
Mw. M. Brijder
Mw. D. Spee

Penningmeester
Vacant
Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v. 'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

LEDENADMINISTRATIE
Dhr. J. Nienhuis
Johan van der Waal

AUTODIENST
Als iemand vervoer nodig heeft voor een kerkelijke activiteit kan (uiterlijk vrijdagavond) contact opgenomen worden met:
Rudolf Meijer
Jan Nienhuis
Arriën Kruyt
Aarzel niet om van de autodienst gebruik te maken

REDACTIE JOHANNESBRIEF
Mw. L. van Rossum du Chattel
Mw. T. Leeuwendal
Mw. A. Rosbergen
MW. D. van Klaarbergen

INLEVEREN KOPIJ
Johannesmail
Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl
Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

KERKDIENSTEN

Zondag 1 november: Ds. Gerdienke Ubels. Zij is Remonstrants predikant.

Zondag 8 november: Ds. Paul van der Harst, emeritus predikant en lid van onze gemeente

Zondag 15 november: Ruimteviering, aanvang 10.30 uur

Zondag 22 november: Ds. Hannah Westerink
Laatste zondag kerkelijk jaar – Gedachtenisdienst.
Tijdens deze viering gedenken we de mensen uit onze gemeente die in het afgelopen kerkelijk jaar overleden zijn: leden en vrienden, mensen die dicht bij ons stonden. Tijdens deze kerkdienst zullen we de namen noemen van hen die gestorven zijn. Ook is er de mogelijkheid om een kaars aan te steken.

Zondag 29 november: Ds. Hannah Westerink
Eerste Advent

Zondag 6 december: Ds. Monique van Zoest

Er is elke zondag kinderoppas, behalve tijdens de Ruimtevieringen

drukwerk

Aan de heer / mevrouw